

[Kofod-Svendsen]

rapport, »Prostitution, Penge og Kærlighed«, hvor det på s. 273 udtrykkeligt fastslås, at det parti, som især har været optaget af en indsats for prostitution, er Kristeligt Folkeparti. Fru Jytte Andersen kan mene, at vi ikke har gjort nok, men jeg overlader det trygt til de forskere, som har sammenlignet, hvad forskellige partier har gjort, at vurdere dette, og det fremgår altså nu, at det er Kristeligt Folkeparti, som gennem årene har ydet den mest målrettede indsats, både når vi ikke har været i regering, og når vi har været i regering.

Jeg er enig med hr. Agerschou i, at enhver, der ønsker at forlade prostitutionen, skal kunne gøre det. Netop den grundholdning, at man ikke blot siger det, men også gennemfører forskellige hjælpeforanstaltninger, er en utrolig vigtig indfaldsvinkel, og det er også det, vi har prøvet at lægge op til i det konkrete forslag, vi har stillet.

Derimod blev jeg noget overrasket over at høre fru Jane Oksen tale om, at prostitution skulle redde ægteskaber; det har jeg nu ikke set nogen argumentation for i de rapporter, jeg har læst igennem. Jeg ved ikke rigtig, hvad fru Jane Oksen bygger det udsagn på, men jeg vil have lov til at stille mig noget tvøvende over for det.

Da flere har udtalt skepsis over for et forbud mod annoncering, vil jeg endnu en gang generelt sige til ordførerne: Studér de forskellige rapporter, som foreligger, se, hvilke initiativer man har taget i andre lande, ikke mindst Norge og Sverige, og læg så mærke til, hvilke resultater de har givet!

Mener man, at prostitution er et menneskeligt onde, som vi med forskellige initiativer bør begrænse, mener jeg også, at man skal yde en flerstrengt indsats, og derfor synes jeg, at den dagsorden, Socialdemokratiet, regeringspartierne og SF står bag ved, er alt for tyndbenet, og det overrasker mig, at et parti som SF ikke vil være med til f.eks. at skærpe efterforskningen og sanktionerne over for prostitutionens bagmænd – vi kunne også sige profitmagere. Hvorfor vil SF ikke bakke et sådant forslag op? Hvorfor er det ikke med i det, SF går ind for? Det savner jeg; dér havde jeg faktisk ventet en aktiv støtte fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det skal hr. Kofod-Svendsen da få svar på med det samme.

Vi synes, at Kristeligt Folkepartis dagsorden i meget høj grad viser, at man ikke har gjort sit hjemmearbejde, men muligvis har haft mest brug for at slå nogle markante armsving i luften i forhold til sin vælgergruppe, og det vil jeg gerne nævne et par eksempler på. Det gælder f.eks. den pind i dagsordenen, der taler om at ratificere FN's konvention af 1949, og hvoraf det, så vidt jeg kunne høre, tydeligt fremgår, at Kristeligt Folkeparti ikke har sat sig ind i, hvorfor regeringen ikke har ratificeret den. Jeg synes, at de to begrundelser, justitsministeren gav, viser, at det faktisk har været ganske velovervejet, og at en ratifikation vil kræve langt flere overvejelser end dem, Kristeligt Folkeparti har gjort sig, da man måske i en sen natte-time lavede udkast til en dagsorden.

Det gælder også den pind, der taler om at forbyde annoncering med seksuelle ydelser – og dér er vi enige med f.eks. fru Kirsten Lee, der mener, at det er helt meningsløst og muligvis oven i købet vil gøre ondt værre – ligesom vi mener, at det at skærpe efterforskningen og sanktionerne over for prostitutionens bagmænd, som det hedder i dagsordenen, er alt for upræcist. Vi vil da gerne være med i en diskussion om, hvordan vi skal skærpe sanktionerne over for profitmagere og bagmænd, der udnytter prostituerede, men den måde, det er fremlagt på her, mener vi er helt upræcis og ikke særlig handlingsrettet.

Det er bare et par eksempler med begrundelser for, at vi er ude af stand til at stemme for Kristeligt Folkepartis dagsorden, men det har også baggrund i de taler, som Kristeligt Folkepartis repræsentanter har holdt under debatten i dag, for de har, synes vi, ikke været særlig oplyftende.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er en enkelt bemærkning fra hr. Kofod-Svendsen, der kalder mig frem. Det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, at Kristeligt Folkeparti har stillet mange spørgsmål både i Socialudvalget og i Retsudvalget vedrørende prostitution og udvikling af prostitution, men vores pointe i Socialdemokratiet er, at prostitution er et socialt problem, og det at imødegå et socialt problem kræver socialpolitik på to niveauer.

Det ene niveau er det generelle, nemlig at forbedre de sociale og økonomiske rammer for